

РЕШЕНИЕ

№ 5827

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Златева, като разгледа дело номер **3538** по описа за **2011** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 13425 от 11.04.2011 година, подадена от Управителя на [фирма] срещу решение от 23.02.2011 година, постановено по н.а.х.д № 9567 по описа за 2010 година на Софийския районен съд (СРС), Наказателна колегия, 99-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-6789 от 13.05.2010 година, издадено от Директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, Кюстендилска, П. и Б. със седалище С. към Главна Дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева за нарушение по чл. 73, ал. 1, вр. чл. 71, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

Касаторът твърди, че решението, предмет на касационна проверка, е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа, че неправилно е приложен материалния закон, поради което незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството чрез налагане на имуществена санкция. По така изложените съображения иска отмяната на обжалваното съдебно решение и постановяването на друго, с което бъде отменено обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв.Н., която от негово име поддържа жалбата. По същество моли да бъде уважена.

Ответникът по касация КЗП,редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийската градска прокуратура, чрез прокурора Златева, дава заключение за неоснователност на жалбата. Моли съда да остави в сила решението на районния съд.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество – касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу спорното НП, не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно – наказателно преследване.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, за да се произнесе по касационната жалба, възприе следната фактическата обстановка,приета за установена от районния съд, която не се оспорва от страните, а именно:

При проверка на 04.03.2010г. в Соларно студио "В." [населено място] ул.Г. И." №5 е установено, че в соларно студио се намират 6 бр. солариума- хоризонтални и вертикални е марки: L. S. LINE , S. LINE T. и XXX T., във връзка с което е установено, че на потребителите не се предоставя предварителна информация в писмена форма преди ползване на услугата от потребителя, съгласно БДС EN 60335-2-27:2003; БДС EN 60335-2-27:2003/ AL2008; БДС EN 60335-2-27:2003/A2:2008.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в акта за установяване на административна нарушение (АУАН) и в НП по делото са събрани от СРС писмени доказателства, съдържащи се в административно-наказателната преписка. Като е съобразил приобщените доказателства, районният съд е направил извод, че правилно и законосъобразно административно-наказващият орган (АНО) е подвел установените факти под хипотезата на правните норми на чл.73, ал.1 , вр. чл.71 , ал.1 и ал.2 ЗЗП.

Съдът е изложил съображенията си, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като в административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Изводите на въззивния съд обаче не съответстват на приложимия материален закон и не се споделят от касационната инстанция по следните съображения:

Незаконосъобразен е изводът на районния съд, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Като нарушена в АУАН и НП е посочена нормата на чл. 73, ал. 1 във вр. чл. 71, ал. 1 и ал. 2 ЗЗП. Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗЗП в рамките на дейността си производителят на стоки и лицето, предоставящо услуга, предоставят на потребителите необходимата информация, позволяваща им да преценяват рисковете, присъщи на стоката или услугата през времето на нейния нормален или разумно предвидим период на употреба, когато тези рискове не са непосредствено очевидни без съответните предупреждения от страна на производителя

или лицето, предоставящо услуга. В разпоредбата на чл. 71, ал. 2 от ЗЗП е предвидено, че стоката или услугата се смята за безопасна по отношение на рисковете и групите рискове, обхванати от българските стандарти, въвеждащи хармонизирани европейски стандарти, справки за които са били публикувани от Европейската комисия в "Официален вестник" на Европейския съюз. Следователно, преценката за това по отношение на кои рискове и групи рискове стоката или услугата се смята за безопасна следва да се извърши съгласно приложимите БДС. Съответно, въз основа на БДС следва да се извърши и преценката по отношение на рисковете, присъщи на стоката или услугата през времето на нейния нормален или разумно предвидим период на употреба, когато тези рискове не са непосредствено очевидни. Както в АУАН, така и в процесното НП е посочено, че при извършена проверка на стопанисваното от касатора Соларно студио проверяващите установили, че на потребителите не се предоставя предварителна информация в писмена форма, преди използване на услугата солариум съгласно БДС EN 60335-2-27:2003, БДС EN 60335-2-27:2003/AL2008, БДС EN 60335-2-27:2003/A2:2008, след което са посочени предупрежденията и рисковете, за които следва да бъде предоставяна писмена информация. Изброените в АУАН български държавни стандарти не представляват нормативен акт по смисъла на Закона за нормативните актове и не са публично достъпни, поради което формалното им изброяване в АУАН и НП не е достатъчно. По делото не са налице данни и не се твърди от административно-наказващия орган, че цитираните в АУАН български държавни стандарти са предоставени на нарушителя, за запознаване с тяхното съдържание, както и преписи от същите не са представени в производството пред СРС. Извършено е нарушение на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и б ЗАНН. Така констатираният порок представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, което води до ограничаване правото на защита на субекта на административно-наказателна отговорност, който следва да знае в какво конкретно се състои извършеното от него нарушение, както и конкретните разпоредби, които е нарушил. Констатираният порок прави невъзможно и упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН.

Като не е установил допуснатите съществени процедурни нарушения при издаване на обжалваното НП, районният съд е допуснал нарушение на материалния закон, във връзка с което настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено респ. и обжалваното НП следва да бъде отменено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 23.02.2011 година, постановено по н.а.х.д № 9567 по описа за 2010 година на Софийския районен съд (СРС), Наказателна колегия, 99-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № К-6789 от 13.05.2010 година, издадено

от Директора на регионална дирекция за областите С.,Софийска, Кюстендилска,П. и Б. със седалище С. към Главна Дирекция „Контрол на пазара” при КЗП, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 000 лева за нарушение по чл.73, ал.1, вр. чл.71, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.